

عنوان مقاله:

نسبت میان ارزش های اخلاقی و ارزش های زیبایی شناختی در اثر هنری

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 11، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

محسن کرمی - دانشجوی دکتری فلسفه ی هنر: دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

مالک حسینی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده ی الاهیات و فلسفه

خلاصه مقاله:

مساله ی وجود نسبت میان ارزش های اخلاقی و ارزش های زیبایی شناختی یکی از مهم ترین دغدغه های فلسفه ی هنر در روزگار ما است. به عبارت دیگر، مساله از این قرار است که آیا نقد اخلاقی و نقد زیبایی شناختی اثر هنری ارتباطی با یکدیگر دارند یا نه. در پاسخ به این پرسش موضع گیری های گوناگونی صورت گرفته است، که، از آن میان، موضع مویدان میانه رو بیش از همه پذیرفتنی می نماید. مویدان میانه رو در تایید وجود نسبتی میان ارزش های اخلاقی و زیبایی شناختی با یکدیگر هم داستان اند، اما در چگونگی برقراری این نسبت با یکدیگر اختلاف نظر دارند، و محاسن/معایب اخلاقی و مزایا/نواقص زیبایی شناختی را به انحاء متفاوتی با یکدیگر مرتبط می دانند. در این میان، دست کم رد چهار نسبت را می توان در آراء ایشان پی گرفت: (۱) گاهی حسن اخلاقی اثر هنری سبب ساز مزیت زیبایی شناختی آن می گردد، (۲) گاهی عیب اخلاقی اثر موجب نقص زیبایی شناختی آن می شود، (۳) گاهی عیب اخلاقی اثر به مزیت زیبایی شناختی آن می انجامد، و (۴) گاهی مزیت زیبایی شناختی اثر به حسن اخلاقی آن ختم می شود.

کلمات کلیدی:

مزیت/نقص زیبایی شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269423>

